

Tryk, som hviler paa Kommunernes Statte-
ydere. Jeg kan derfor vistnok udtale et
Haab om, at der vil blive dette Forslag en
velvillig Modtagelse til Del, saa vel her i
dette høje Ting, som hos den højtærede
Indenrigsminister. Med disse Ord skal
jeg anbefale Forslaget til de forskellige Lov-
givningsfaktorer.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg maa beklage, at jeg ikke kan fyldestgøre
det Haab, som den ærede Forslagsstiller ud-
talte over for mig om en velvillig Mod-
tagelse af hans Forslag. Det foreliggende
Forslag er ganske vist rent udbortes set kun
af ringe Omfang, men den ærede Forslags-
stiller har gennem det ramt Alderdomsunder-
støttelsesloven netop paa alle de Punkter,
der have væsentlig Betydning. Det er til-
syneladende kun et ringe Forslag, der fore-
ligger her, men i Virkeligheden er det et
Forslag, der gaar ud paa at omarbejde
Alderdomsunderstøttelsesloven saa fuldstæn-
digt, som det vel kan ske. Jeg skal tillade
mig først at omtale det Punkt i Forslaget,
der omhandler Betingelserne for at opnaa
Alderdomsunderstøttelse. Der har den ærede
Forslagsstiller ikke rigtig faaet fat i Tanken
i Alderdomsunderstøttelsesloven. Blandt de
Betingelser, denne Lov opstiller, er navnlig
ogsaa den, at den, der begærer Alderdoms-
understøttelse, skal i de sidste ti Aar, før
han indgiver Begæringen, have levet uden
at modtage Fattighjælp, med andre Ord,
han skal have holdt sig fri af Fattigvæsenet.
Tanken hermed er, at man har villet sikre
sig, at de Individier, der kom til at modtage
Alderdomsunderstøttelse, forinden havde vist
en vis Selvstændighed i deres Liv, og navn-
lig vilde man ikke, at den ny Understøttelse,
man her indførte, skulde komme til at virke
paa den Maade, at den ikke blev til andet
end en Fattigunderstøttelse i en anden Form,
navnlig saaledes, at de, der allerede havde
nødt Fattigunderstøttelse, kun behøvede at
naa deres 60de Aar for derefter at gaa over
til at modtage Alderdomsunderstøttelse.
Dette var Tanken dermed, og i god Konse-
kvens med denne Tanke maatte man da ogsaa
opstille Reglen saaledes, at man for-
langte, at den paagældende ikke havde modtaget
Fattighjælp, og at man lod Virkningen af

set om den senere blev eftergivet eller til-
bagebetalt. Eftergivelsen kan jo paa ingen
Maade fjerne det Bevis for Uelvstændighed,
der ligger i, at vedkommende allerede har
modtaget Fattighjælp, og det kan Tilbage-
betaling heller ikke, medmindre det er givet,
at vedkommende nu har forbedret sin Stil-
ling og af egne Midler tilbagebetalt Fattig-
hjælpen; hvis en anden betaler for ham,
er det klart, at Tilbagebetalingen intet inde-
holder af det Bevis, jeg her omtaler. Denne
Bestemmelse er saaledes vel overvejet, og
vil man vedtage den ærede Forslagsstiller's
Ændring, saa vil man ganske forandre
Alderdomsunderstøttelseslovens Mening og
dens Formaal med Bestemmelsen. —
Det næste væsentlige Punkt i Alderdoms-
understøttelsesloven er Spørgsmaalet om
Understøttelsens Størrelse og Fastsættelsen
deraf. Væde Medlemmer ville jo erindre,
at da Loven var til Forhandling her i
Tinget, var dette et af de Punkter, som
særlig var underkastet Diskussion, og navnlig
var man inde paa Tanken om at sætte faste
Taksater, hvorefter Understøttelsen skulde
gives. Det var det, der havde fundet Ud-
tryk i et Lovforslag, der samtidig var fremme,
og som var fremjat af afdøde Folketings-
mand Berg, og det tidligere Medlem fra
Røge (Hørrup). Smidlertid enedes man, jeg
tor sige med et meget stort Flertal, om at
gaa til den nugældende Regel, ikke at sætte
faste Taksater, men at lade Understøttelsen i
hvert enkelt Tilfælde blive bestemt ved et
Støn af den kommunale Bestyrelse over den
paagældende trængendes samtlige Forhold,
hans Arbejdsevne o. s. v. Denne Regel er
nu bleven praktiseret i den forløbne Tid, og
det er jo et Spørgsmaal, om den har været
tilfredsstillende eller ikke, men det skal jeg
lade ligge. Nu er Spørgsmaalet jo, om vi
skulle foretage en Forandring dert og gaa
over til de faste Taksater. I saa Fald maatte
man da, synes jeg, godtgøre, at disse faste
Taksater havde meget væsentlige Fortrin frem-
for den Regel, Loven giver. Det tror jeg
ikke den ærede Forslagsstiller kom ind paa;
men det er dog ganske nødvendigt, naar man
overhovedet vil bort fra Reglen. Der er
mange Betæneligheder ved her paa dette
Omraade at gaa til faste Taksater, navnlig
naar disse skulde gælde hele Landet over,
ganske vist med den Modifikation, som For-